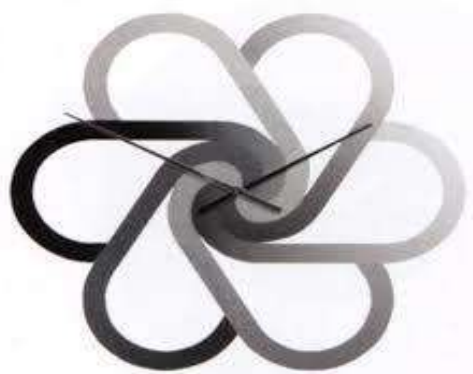

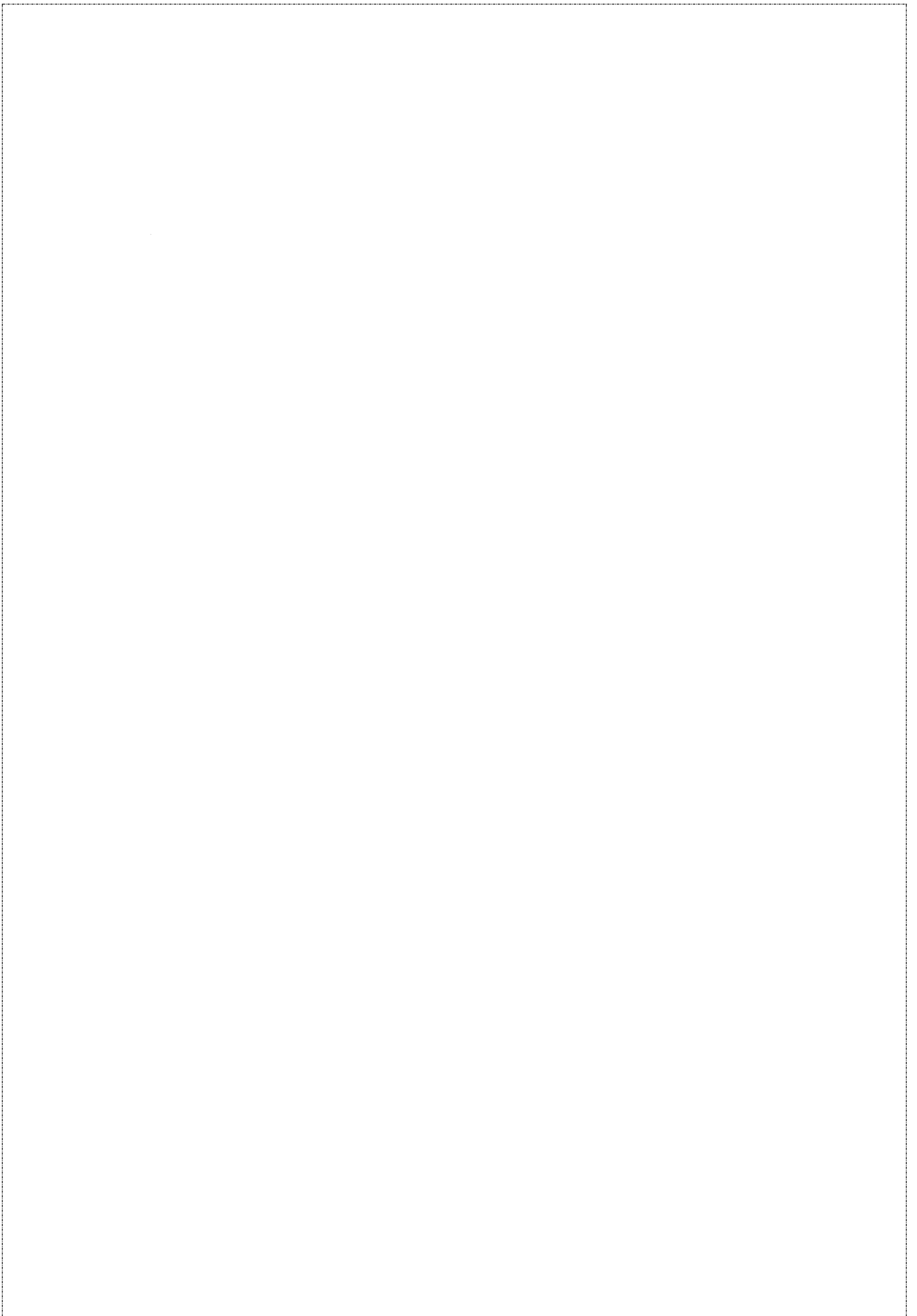
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CORNU LUNCII, SUCEAVA

CLIPA

ANUL I (2014), NR. 2 (MARTIE)

ÎN ACEST NUMĂR VĂ OFERIM:

1. **IN MEMORIAM – CEL MAI FRUMOS MĂRȚIȘOR, ION CREANGĂ**

2. **PREȚUL UNEI CLIPE ȘI AL UNUI SURĂS**

Suflet de primăvară, privire de mamă, strop de poezie...

3. **TINERE CONDEIE**

4. **UNIVERSUL CUNOAȘTERII**

5. **SĂ COMUNICĂM!**

Interviu cu d-l director al Școlii Gimnaziale Cornu Luncii, prof. Iacob Petrișor

Interviu cu elevul Ieremia Abel, clasa a VIII-a

Prietenia între ieri și azi

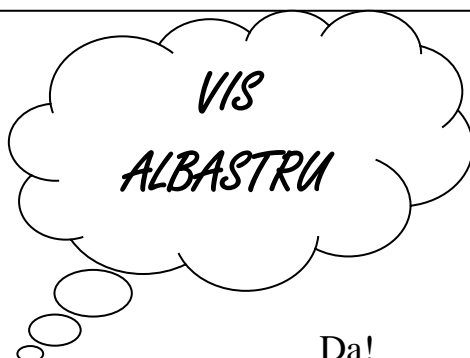
6. **SĂ FIM CIVILIZAȚII! DE ACASĂ LA ȘCOALĂ ȘI ÎNAPOI**

7. **PAGINA PĂRINȚILOR - Agresivitatea – expresie a unor perturbări în dezvoltarea copilului**

8. **FRUMUSEȚEA GESTULUI MĂRUNT...sau lecții de viață**

9. **SĂ RÂDEM CU...**

10. **DIN ROADELE MUNCII NOASTRE...**

N-ați observat?!

Copii, a dispărut primăvara!

Ați furat-o pentru voi?...

Și de frică să nu fiți pedepsiți

Cred că ați închis-o

În inimi

și-ați ascuns-o acolo,

să înflorească.

Noi, cei mari, mereu grăbiți,

Mereu ocupați

N-am observat că

Fiecare dintre noi

Are în el o primăvară furată

Din tumultul anotimpurilor

noastre.

Da!

Am uitat că voi ați luat primăvara

pentru a o împrumuta

din când în când

îndrăgostiților,

sau adulților, mult prea

împovărați

de tot și de toate...

Haideți copii, dăruți-ne-o

Doar pentru o zi și nouă...

Poate așa vom prețui CLIPA

Cu-n dulce surâs.

Colectivul de redacție

IN MEMORIAM

CEL MAI FRUMOS MĂRȚIȘOR

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi fost și dacă n-ar fi, nu s-ar povesti...

Noi nu suntem de ieri, de alaltăieri pe aceste locuri. Noi suntem de-o vârstă cu Poveștile ... iar viața lor este fără de moarte. Începutul lor se pierde în negura veacurilor. Nu se știe cine o fi fost mai întâi pe pământ; ori Oamenii, ori Poveștile? Voi ce credeți, copii?

Știm însă că într-o țară frumoasă cu nume de fată, ce seamănă cu o stea și cu o inimă de copil, într-o țară ce are munți și păduri și câmpii și o apă mare cât Marea Neagră, au fost și sunt oameni destoinici care știu să-și plângă doinele, să-și joace horele, să-și are ogorul sau să-și țese covorul. Și tot privind la ei, bunul Dumnezeu a hotărât într-o primăvară anume să le dăruiască pentru totdeauna, tuturor celor însemnați cu noblețea neamului românesc, cel mai frumos mărțișor.

Și astfel, la 1 Martie 1839, a prins în pieptul țării, în dreptul Humuleștilor, chiar în inima Moldovei, un mărțișor ce avea să devină Împăratul Poveștilor și să se numească, pentru totdeauna, talentatul povestitor ION CREANGĂ.

Și până la el, dar mai ales de la el încoace, noi, românii ne adormim pruncii în leagănul poveștilor și ne regăsim frumusețea și voioșia în „Amintiri din copilărie.”

Cornea Ecaterina, clasa a VIII-a

UN SURÂS DE PE OZANA

*Răzbate pân-la mine
Venind din depărtare,
Un râs de pe Ozana
Râs de cristal curat,
Ce-alungă norii negri
Din chipu-ngândurat.*

*E plin de soare râsul
Unui copil bălai
Cu mintea lui isteată
Și har de năzdrăvan.*

*Scornind atâtea jocuri
În haz și voioșie
Și-un paradis feeric
Numit copilărie.*

*Mă farmecă și astăzi,
Cum ieri m-a fermecat
Un râs de pe Ozana
Râs de cristal curat.*

Davidel Narcisa, clasa a VIII-a

„Creangă este o expresie monumentală a naturii în ipostaza ei istorică ce se numește poporul român sau, mai simplu, este poporul român însuși, surprins într-un moment de genială expansiune...”

George Călinescu

*1 Martie 2014
Cornu Luncii*

Bădie Ion,

Îți scriu din Humuleștii matală, ia aici, de pe malul Moldovei, nu prea departe de Neamț. De când ai plecat, ulițele au rămas pustii, căci glasul tău vesel nu le mai străbate de la un capăt la altul. Cireșii te mai așteaptă, încă să te înfrunți din roadele lor, mătușa Mărioara a murit de mult..., iar Ozana „cea frumos curgătoare și limpede ca cristatul” zadarnic își tremură undele doar-doar vei apărea dintre ele.

Și cânepa mătușii s-a înălțat tocmai sus, până la cer, legând de fiecare frunză, de fiecare floare, speranța că o vei călca iarăși „palancă” la pământ, „nestâmpăratul de Nică.”

Șiflăcării voinici și fetele mândre „care știu a învăța și hora, dar și suveica, de vuiște satul în toate părțile” îți duc dorul...

Drept e să lași un sat întreg să te plângă și să te aștepte? Zadarnic îți trecem pragul casei, dacă nu te găsim zbuguindu-te copilărește lângă stâlpul hornului cu motoceii și cu mâțele – loc de hârjoană pentru tine, Nică și frații tăi.

Eu am încălecat pe „Calul Bălan”, am învățat pe abecedarul tău, și-am citit poveștile din „scoarță-n scoarță” când făceam câte o pauză la calculator...

Poate nu îndrăznesc a-ți cere prea mult dacă te rog, bădie Ion, întoarce-te acasă, căci fără tine parcă nu mai avem copilărie!

*Un copil năstrușnic din clasa a VII-a A
căruiua îi este tare dor de matală
(Croitoriu Sorina Ionela)*

Copilule „de-oriunde și oricând”,

Copilul meu drag, cum să mă întorc acasă, când nu am plecat niciodată de acolo?

Eu trăiesc în fiecare picătură a Ozanei, în fiecare casă din Humulești, în fiecare cireș din ogrăzile humuleștenilor mei.

Și mie mi-e greu că nu mai găsesc laița pe care mă odihneam, prispa casei, lucrurile la care țineam așa de mult, dar sunt acolo, în suflet și vor rămâne atât timp cât va exista un copil care să-mi citească poveștile și să râdă până la lacrimi, cum am râs și eu, cu inocență, când eram copil...

Satul meu „vechi, răzășesc, întemeiat în toată puterea cuvântului”, nu e nicicum pustiu și părăsit...

Eu nu-i mai colind ulițele, cât e ziuica de mare, dar sunt alții care o fac. Zâmbește deci, și bucură-te de copilăria ta cum m-am bucurat și eu de a mea...

Iubește-ți părinții, frații și surorile, căci fără ei parcă ești singur și părăsit! Trăiește-ți copilăria cu tot ce ai mai bun, mai curat și mai frumos în tine; cu fiecare părticică din suflet, din inimă, din minte, până când...într-o dimineață vei înțelege cu lacrimi în ochi, că nu mai ești copil.

Acum alungă gândurile triste și începe altele vesele căci una-i copilăria „veselă și nevinovată” și o dată o trăiești în viață și te întorci la ea ca la „o oază de liniște și fericire.”

*De undeva de sus, eternul jovial,
Creangă*

PREȚUL UNEI CLIPE ȘI AL UNUI SURÂS...

*Suflet de primăvară,
Privire de mamă,
Strop de poezie...*

Dumnezeu a încununat Pământul cu patru anotimpuri și a dăruit destinului matern pe cel mai plin de minunății, de reînviere, de mireasmă și seninătate – primăvara.

Poezia din suflet și priviri, primăvara din inimi și natură și sufletul blând și bun al mamei dau naștere meditațiilor despre tot ce e sublim și frumos...

Clipă cu clipă, timpul își domnește regatul neiertând nici raza de soare, nici surâsul de lună, nici colțul de iarbă, nici pleoapele gîngășului ghiocel, nici dorul mamei ce strînge la piept vestitorul vieții ademenită de vedenia copilăriei, ascultând printre lacrimi și zîmbet, vorbele noastre spuse tandru:

*„Alb cu roșu fac o floare –
Cea mai rară dintre flori,
Azi la piept îi pun mămucăi
Mândră floare – MĂRTIȘOR.”*

Ce poate fi mai frumos decât o rază verde după o iarnă rece, un zîmbet senin după o încercare grea, o îmbrățișare sinceră după o deziluzie neașteptată, o CLIPĂ de creație dăruită celor care știu să dăruiască fără a cere în schimb nimic, decât un strop de dragoste și recunoștință.

Colectivul de redacție

PLEDOARIE PENTRU FLORI

Ați privit vreodată cu atenție florile și mai ales florile de primăvară?

Ați zăbovit cu privirea asupra petalelor de forme și culori nînchипuite, în care Dumnezeu a picurat cu nemiluita frumusețe, gîngășie, mireasmă și leacuri pentru suflet?

Ați atins cu sfială, cu tandrețe o frunză, un lujer sau o petală?

Ați simțit acea înfiorare dulce ce vă străbate trupul stînd neclintîți în fața unei flori sfidînd trecerea timpului?

Gîndiți-vă și întrebați-vă ce fel de om e acela care nu are în preajma lui o floare, care nu a oferit sau nu a primit o floare sau și mai rău care strivește, nu îngrijește sau distruge o floare?!

E primăvară!

Sădiți și îngrijiți florile!

Alergați în crîng, culegeți ghiocelii, plîpînde viorele, brîndușe, lăcrămioare...dăruiți-le celor dragi și inima voastră de copii va fi mai plină, sufletul mai curat, mai sensibil și mintea mai limpede!

Prof. Acatrinei Irina Roxana

FLORI DE PRIMĂVARĂ

Lupini pitici – Frunzele de un verde proaspăt al acestei plante au o formă unică. Florile cresc în formațiuni alungite în jurul tulpinilor. Uneori își schimbă nuanțele, de obicei pălesc, dar arată frumos. Florile tind să aibă tulpini scurte și viguroase, de aceea nu au nevoie de suport. Florile au un parfum discret.

Fluturașii roșii - Fluturașii roșii „Burgunder” sunt excelenți în buchete. Florile asemănătoare cu margaretele vor ieși cu siguranță în evidență într-un aranjament floral. Florile rezistă mult în vază. Culegeți florile de preferință dimineața devreme. Îndepărtați frunzele de la bază și puneți tulpinile direct într-o găleată cu apă caldă, în care ați adăugat în prealabil, hrană pentru flori.

Margarete pictate – Florile margaretelor pictate au mijlocul galben și răspândesc un parfum plăcut. Margaretele pictate sunt bune ca flori în buchete și rezistă mult timp. Această plantă a fost înainte cunoscută ca crizantemă.

Frezii bătute – Freziile cu flori duble fac parte din familia irisului și provin din Africa de Sud. Florile sale parfumate sunt cunoscute ca flori de ținut în vază. Un grup de frezii cu flori duble nu trebuie să lipsească din grădina dumneavoastră. Florile rezistă și în vază destul de mult. Datorită tulpinilor puternice, freziile cu flori duble își iau cu ușurință apa.

Lalelele – Lalelele pot să crească chiar pe anotimp friguros și cu zăpadă multă. Plantele au de obicei, 2-6 frunze, cu unele specii care au până la 12 frunze. La unele specii mici, frunzele lipsesc total. Frunzișul are formă de cordon, cu învelișul ca de ceară, în mod obișnuit de culoare verde mediu, alternativ aranjat.

Frunzele au un aspect oarecum cărnos, având forma liniar – lunguiață/dreptunghiulară. Florile mari apar pe tulpini care în mod obișnuit nu au bractee. În mod obișnuit, speciile au o floare pe tulpină, dar câteva specii au până la patru flori.

Narcisele – Narcisele, simbol al prieteniei, sunt unele dintre cele mai populare datorită frumuseții lor fără pereche. Se cunosc peste 100 de specii de narcise, de diverse forme și culori. Narcisa este o plantă îndrăgită și unul dintre vestitorii primăverii. Este cultivată pentru florile sale care înfloresc din martie până în aprilie.

Iris (Stânjeneii) – Este o plantă erbacee, perenă, originară din emisfera nordică. Datorită proprietăților sale, floarea este folosită în industria farmaceutică și în parfumerie. În toată lumea se cunosc peste 150 de specii. Majoritatea irișilor preferă solurile permeabile, care nu permit stagnarea apei.

Ghioceii – Ghioceii sunt plante cu bulbi, originari din Europa și Asia. Au 2-3 frunze lungi și subțiri, de culoare verde închis. Florile sunt albe și apar câte una la fiecare bulb, mai ales primăvara devreme, dar uneori și pe la mijlocul sau sfârșitul iernii, lucru care face ca ghioceii să fie primele plante cu bulb care înfloresc. În unele zone, ghioceii pot înflori chiar și toamna târziu. Cele trei petale franjurate, cu marginile verzi, din interiorul florii, formează un fel de tub și se intercalează cu cele trei petale albe, mari.

Bibliografie:

1. Gh. Mohan, Aurel Ardelean, *Enciclopedia plantelor*, Editura All, 2010
2. I. Toma, L. Popovici, *Atlas botanic*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2011.

Todireasa Mihaela, clasa a VIII-a

PURITATEA UNOR GÂNDURI PENTRU „DOAMNA MEA”

„Stau minute în șir și o privesc: îi admir ochii albaștri și părul picurat parcă de boabe de lumină.” (Butnaru Daniel)

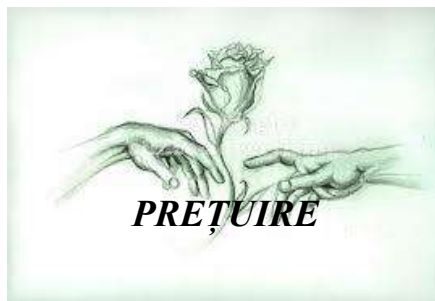
„ Fața ei – o năframă albă ca zăpada ce Dumnezeu și-a uitat-o pe Pământ.” (Lupașcu Marina)

„Pentru mine, ea este dragostea nesfârșită, căldura și zâmbetul, bunătatea și iertarea, povața și exemplul.” (Florea Alexandru)

„Ea este pentru mine icoana sfântă a vieții mele, o nemuritoare carte de dor și omenie, ea este o floare, iar eu bobocul ei.” (Fluture Mihaela)

„Mă regăsesc în surâsul dumneaei, în vorba calmă, în privirea blândă și atunci mi se pare că orice ecuație e un simplu joc.” (Diana Apetrei)

„Alunec spre viață ca o întrebare fără răspuns, dar nu mi-e frică, fiindcă am adunat de la ea, de la dânsa și de la dumneaei petale de alb, de albastru, de speranță...” (Croitoriu Sorina)

E ca o dulce alinare

Ce alunecă

Pe-o rază aurie

Ruptă din soare

Mi-e drag Când nu e lângă mine,

Să-i privesc mâinile,

Să-i alint seninul

Din adâncimea aștrilor

Ce-mi străjuiesc cărarea

Îmi place s-o strig:

-„Unde ești, zână

A dulcilor dimineți?”

Blanariu Paula, clasa a VII-a A

DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE

Cine ne-a luat mânuța
Să ne-nvețe cu răbdare
Ca să scriem în caiet
Pe „m” mic și pe „M” mare?

Și pe „A” l-am scris atunci
Și îndată ne-am dat seama
Că, unindu-le-n silabe,
Noi am scris cuvântul „mama”.

Ne-a învățat cu sârguință,
Cu dragoste multă și dor
Mai apoi tot alfabetul
Din cartea de-Abecedar.

Toate cifrele poznașe
Tot cu ea le-am învățat;
Mai întâi le-am scris, pe rând
Și apoi le-am adunat.

Și am mers și mai departe

Le-am scăzut, le-am înmulțit
Și pe fiecare-n parte
Noi apoi le-am împărțit.

Vă întreb acum pe voi:
„Cine-a făcut toate, oare?
Cred că știți, da, ați ghicit:
Este DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE.

Și pentru grija ce ne-o poartă,
Noi cu toți îi mulțumim;
Și am vrea, ca-ntotdeauna,
Cei mai buni elevi să fim!

Andrieș Elena-Mădălina, clasa a II-a

RUGĂCIUNE PENTRU ÎNGERUL PĂZITOR

Îngerașul vieții mele,
Păzitorul meu cel sfânt,
Tu-mi ești dat spre ocrotire
Cât voi fi eu pe pământ.

Tu pașii mi-i îndreaptă
Pe un drum bun cu folos
Și fii mereu cu mine
Și du-mă spre Hristos!

Luminează-mi astăzi calea
Și de rău să mă păzești
Și spre toate cele bune
Tu să mă povățuiești!

În ceas din zi și noapte
Eu ție mă închin
Să-mi dai înțelepciune
Acum și-n veci. Amin!

Andrieș Elena-Mădălina, Clasa a II-a

CUM AȘ PUTEA SĂ-ȚI MULȚUMESC, MAMĂ?

MAMA! Cuvânt sublim ce nu se poate vinde, ființă iubită ce înseamnă totul, ecou nesfârșit ce ne îngână întreaga copilărie.

Numai tu, mamă, îmi dai curaj când mă încearcă plânsul și mă supraveghezi neconținut în creșterea mea fiind pururea senină, blândă, harnică și mai ales duioasă ca o zeiță a bunătății fără margini.

În ochii tăi adânci, mamă, când mă uit cuprind pământul și cerul, de pe buzele tale sorb înțelepciunea vieții, din sufletul și inima ta adun bunătatea, dragostea, pasiunea și-mi spun privindu-te:

*„Tu ești, mamă, frumoasă ca o duminică fără sfârșit,
Când se aude râsul ierbii crescând pe câmpul înflorit.”*

Ce mult aș vrea să rămân întotdeauna copil, să-ți simt dulcea mângâiere a palmelor mult prea muncite, sărutul tău atingându-mi fruntea...să trăiesc alături de tine, căci totul renaște în lumina și căldura îmbrățișărilor tale.

Cum aș putea să-ți mulțumesc, mamă? Suflet împovărat de blândețe, ființă scumpă ce-mi ocrotești cu grijă paradisul copilăriei!

Cum aș putea să vă mulțumesc și dumneavoastră, doamna noastră de la catedră, peste care trec soluri de primăveri, dar rămâneți la fel de surâzătoare, dreaptă, înțeleaptă, o înlocuiți pe mama, când nu e lângă noi și...și sunteți atât de darnică în gânduri, cuvinte și mângâieri fără să vă îngăduiți vreodată să primiți venerația ce vi se cuvine...

Vă simțim mereu sufletul alături de noi, vă asociem în gând cu mamele noastre și pentru truda zilnică vă mulțumim dăruindu-vă din inimi de copii florile recunoștinței, florile primăverii cu muguri albi, rozi și puri.

Un grup de eleve din clasa a VII-a A

Ce reprezintă mama pentru mine?

„Mama este îngerul meu păzitor. Este o floare înflorită. Mama are grijă de mine, mă învață de bine, mă ceartă când greșesc, mă iubește și mă protejează.

Încearcă să facă orice ca să fiu fericită. Eu învăț și ascult de mama ca să îi arăt că prețuiesc tot ceea ce face pentru mine.”

Oniga Maria, clasa a VI-a

„Mama...Ea este o bucată din sufletul meu. Ea este ființa care mi-a dat viață, care m-a crescut cu dragoste și care îmi cânta seară de seară.

Mama este floare vieții, iar eu sunt o parte din ea, o frunză, o crenguță, un muguraș.

Ea este prietena mea cea mai bună.”

Chichiriță Cristina, clasa a VI-a

MAMA

*MAMA, cel dintâi cuvânt,
MAMA, darul cel mai sfânt,
MAMA, scumpa primăvară
MAMA, dulcea mea comoară.*

*MAMA, cel mai frumos vis,
De când ochii am deschis
MAMA, cea mai grea durere,
MAMA, leac și mângâiere.*

*MAMA, cea dintâi speranță
MAMA, dragostea de viață
MAMA, ghidul cel mai bun
Pe întregul vieții drum.*

*MAMA chinul mi-l alintă
Pentru mine ea suspină
Și dacă eu sunt la greu,
Ea mă sprijină mereu.*

*MAMA, cea mai dulce floare
MAMA, sfântă sărbătoare
Pentru viața ce-o trăiesc
MAMĂ, ție-ți mulțumesc!*

„SĂRUT MÂNA, MAMĂ!”

Andrieș Elena-Mădălina, clasa a II-a

TINERE CONDEIE - DEBUT

MĂ BUCUR DE COPILĂRIE

Copilăria este un dar. Părinții au grijă de noi, ne protejează și ne oferă tot ce ne dorim. Când ești adult, ai multe responsabilități și nu poți să te joci. Când ești copil, poți să alegi unde vei ajunge când vei fi mare. Poți să te exprimi liber și poți să încerci lucruri pe care ți le propui. Nu ești pedepsit aspru pentru micile greșeli pe care le faci. Chiar dacă ești copil, nu înseamnă că nu poți avea grijă de părinți, când nu se simt bine sau să faci curățenie pentru a-i bucura pe aceștia.

Oniga Maria, clasa a VI-a

TINERE CONDEIE - DEBUT

ÎNVĂȚĂTOAREA MEA

Într-o zi frumoasă de toamnă, când frunzele ruginii cădeau ușor pe pământ, copacii rămâneau golași și oamenii își strângeau roadele, era prima zi de școală din viața mea.

O țineam strâns de mână pe mama, să nu mă lase singură între atâtea persoane necunoscute și, cu pași mărunți, intram în clasă.

O doamnă înaltă, cu părul blond ca spicele de grâu, se uita spre mine cu un zâmbet prietenesc.

Era doamna învățătoare, care urma timp de patru ani să-mi fie ca o mamă.

Doamna mi-a întins o mână caldă și m-a învățat să scriu și să citesc și să mă comport civilizat în societate.

„Sub privirea dumneavoastră, blândă doamnă, truda noastră a fost mult mai ușoară.

Pe când noi ne înălțam c-o treaptă, vă sărutăm mâna cea dreaptă.

Și vă aducem, Doamna noastră, tot cerul într-o floare albastră.”

Am să o prețuiesc mereu pe doamna învățătoare și am să o respect pentru meritele ei și nu am să uit niciodată explicațiile ei minunate.

Doamna învățătoare mi-a rămas un model de neuitat în viață.

Todireasa Mihaela, clasa a VIII-a

LUCEAFĂRUL MIHAI EMINESCU

Luceafăr blând ce strălucește

Poezii lumii vestește

Ca lumina împărtășește numai bucurii

Povestite de îngerași, mici copilași

Care din ceruri șoptesc cărților TE IUBESC.

Ce în lume a străbătut

De sus ne-a văzut

Cartea cea sfântă cu poezii

Doar pentru copii.

Iar grădina de povești se umple

Doar de bucurii.

Noaptea Luceafărul răsare

Râde bucuros la oamenii de jos

Lumii șușotește, stelelor povestește,

Iar pe noapte ne urează plini de bucurii,

Noapte bună, copii!

Nacu Elena, clasa a VI-a

PRIMA NINSOARE

Este iarnă.

De ieri, cad fulgii deși și pufoși, răspândindu-se peste satul amorțit.

Pe dealuri, se aud zgomote puternice provocate de ăcei copii cu săniuțele. În zăpada cristalină, săniuțele alunecă, prinse de un zid uriaș de omăt. Ea orișice colț al satului, omuleții de zăpadă ne salută, iar copacii sunt îmbrăcați cu promoroacă.

Zăpada cade puzderie. Îngrijorată, o mamă îl sfătuieste pe copilul ei să fie cuminte, iar din mica încăpere venea un miros îmbietor de vanilie.

Totul e alb. Case multe se zăresc printre fulgii deși de zăpadă, iar fumul gri se înalță spre bolta cerului înghețată. Pare o mântie strălucitoare, așezată pe satul înghețat. Ușor, ușor, viscolul se întetește și un aer rece trece pe lângă geam. La pervazul casei s-a mai așternut încă un val de zăpadă pufoasă. Nici florile de gheață nu au întârziat să apară pe geamul amorțit.

La acoperișul caselor au apărut vizitatori. țurturii. Râul, care odinioară curgea lin la vale, acum a înghețat.

Nu mi-am imaginat că o să fie un tablou fantastic, magnific. Este un tablou într-adevăr special.

Înserarea se scurge ușor. Luminile gălbui de văpuiță se zăresc la geamul caselor, iar nasurile carne și hazlii privesc neîncetat jocul fulgilor. De mult am așteptat acest joc să-l privesc lângă focul care trosnește. Pe drum, au rămas copiii care fac mătăanii în zăpadă vrând nevrând, iar gospodarii fac cărări pentru a putea merge.

Anotimpul iarna este anotimpul care te fascinează.

Popa Petronela, clasa a IV-a

BUCURIA IERNII

E iarnă! Afară ninge cu fulgi mari și deși. Promoroaca s-a așezat pe crengile copacilor, iar peisajul este unul de basm, perfect pentru un portret.

Noi stăm la geam și privim jocul fulgilor de nea, iar în casă focul trosnește cu putere în soba fierbinte. Împrejur e numai alb, și parcă te dor ochii când o vezi cât de strălucitoare este neaua, care crește pe zi ce trece și mai, mai, că ajunge până la crengile copacilor. În văzduh se aud glasurile copiilor care se dau pe văile satului cu săniuțele, împotmolindu-se în șir prin zăpada pufoasă. Ea seamănă cu vata de zahăr ars.

Odată ce pe seară se lasă un ger amarnic și sfâșietor, care îți lipește genele și îți taie respirația, puii de omuleți se retrag la căldura primitoare din casa fiecărui copil. Dacă ieși afară, din toate hogașurile caselor se împrăștie fumul des prin gerul năprasnic, și cerul mai cerne niște fulgi deși de omăt. La geamurile câtorva case, se zăresc lumini gălbui de opaiț. Dimineța se arată câte-un soare cu dinți, vorba bătrânilor. De la depărtare, căpițele de fân sunt acoperite de câteva pâlcuri de zăpadă.

Bărbații fac cărări prin gospodărie, iar femeile pregătesc coca, din care miroase îmbietor a vanilie și a scorțișoară. Mama vecinului meu îl scoală pentru a veni iarăși cu noi la săniuș. Am venit bucușoi. Și iată că mândra țară se îmbracă cu o zale argintie. Din cauza unei cețe dense, nici nu făceai diferența dintre cer și pământ. Zilele trec, dar nu lăsăm niciuna fără activitate, adică săniușul, dar și treburile ce trebuie făcute în viața de zi cu zi. Mai cade cât-o rafală de omăt din copaci și de pe case.

De aici vă voi lăsa pe voi să descoperiți bucuria iernii.

A venit iarna și a acoperit ca o minunăție țara noastră românească, dar și alte țări.

Balan Emilia, clasa a IV-a

VIATA NU E ROZ

*În razele nopții, În lumea mea,
Doar luna mai zâmbește,
Când eu stau și mă ascund
Într-un colț de rai.*

*Nimeni nu e lângă mine
Parc-aș fi o stafie
Oamenii trec pe lângă mine.*

*Fără să le pese, de durerea mea,
Doar eu știu cât am pătit
Că viața asta nu e roz
Ba chiar e un iad pe pământ!*

*Și dacă vrei să treci peste
Trebuie să nu-ți pese de nimic
Că numai așa ajungi cineva:
Cu putere mare!*

Liță Florentina, clasa a VI-a

COPILĂRIA...

Copilăria...Ea e ca un fulg de nea. Cade blând pe pământ. Este ușor și are forme diferite, ca și un copil.

Copilul, când e mic, e drăguț, firav, bland, că îți vine să-l mănânci cât e de frumos. Cum un fulg de nea are forme diferite, și copilul are personalități diferite. Unul e bun, altul e mai neastâmpărat și mai poznaș.

De ce îmi place să fiu copil? Pentru că ea, copilăria e minunată. Ai timp liber, poți să te joci și nu ai nicio grijă. Copilăria se mai poate asemena și cu o picătură de apă. Când cade e ușoară, curată, e minunată. Dar după ce aterizează, e murdară și se formează o baltă, acolo unde a căzut.

Acum balta e mare și murdară. Ea nu mai e frumoasă. Semnificația pe care o transmite mărimea bălții înseamnă maturitatea noastră, iar murdăria, grijile pe care le duce un adult.

Deci copilăria este curată și viața e ușoară de dus. Precum aerul curat, îl poți respire, iar la maturitate, când ești mare, e mai greu de trăit, dar există și părți bune.

Mie îmi place să fiu copil, pentru că încă mai pot fi lângă părinți și sunt ocrotită de dragostea lor, pe care mi-o transmit cu blândețe.

Chichiriță Cristina, clasa a VI-a

UNIVERSUL CUNOAȘTERII

ENIGMĂ LITERARĂ

Citind cu atenție textul propus veți descoperi titlurile a zece opere literare în proză care au fost incluse în lista lecturilor particulare.

Numiți aceste opere literare și scriitorii cărora le aparțin.

„Doi vecini au aflat de la fata căpitanului despre comoara pe care a ascuns-o doamna Chiajna.”

„Ei au luat baltagul și au pornit pe drumuri de munte, spre Stânca Corbului prin întuneric și lumină până la vulturi.”

TRANSFORMARE

A luminat casa bunicii

A patra literă de-o scoți

Cu ani în urmă, altădată,

Devine-un animal de soi

Și din povești aflară picii

Ce nu trăiește pe la noi

Că poate fi și fermecată!

Hai de ghicește, dacă poți!

ȘTIAȚI CĂ...

- *Un grup de cercetători au stabilit că urșii polari sunt dotați cu niște ochelari de soare naturali. Ochii lor sunt apărați de un fel de membrană care are rolul de a atenua lumina orbitoare.*
- *Tunicierii - animale marine – după ce-și găsesc o piatră de care să se agațe și care să le devină casă, recurg la un gest greu de crezut: își mănâncă propriul creier, deoarece nu mai au nevoie de el.*
- *Cămilele au 3 pleoape care le apără de furtunile de nisip și li se închid și nările ca să se apere.*
- *Anaconda este cel mai mare șarpe din lume. Ajunge și la 11m lungime, 225 kg și poate înghiți cu ușurință un om.*
- *Maimuța neagră Koato, care trăiește în pădurile din Noua Guinee, nu atinge niciodată solul de-a lungul întregii sale vieți.*
- *În Africa de Nord crește copacul necuratului. Scoarța lui conține un procent mare de fosfor, ceea ce îl face să lumineze. Noaptea poți citi sub acest copac.*
- *Forma hidrodinamică ideală și greutatea specifică mică a delfinilor le permite să se miște prin apă cu o viteză de până la 50 km pe oră.*
- *În afară de amprentele degetelor, fiecare om are o amprentă unică a ochilor și a limbii. Acest lucru se aplică și în cazul gemenilor.*
- *Celulele care alcătuiesc creierul uman pot stoca de până la 5 ori mai multă informație decât cuprinde toată Enciclopedia Britanică.*

Zimbru Laurențiu, clasa a VII-a A

- *Sub marele fluviu african, Nil, se mai află un Nil subteran. Cel mai mare fluviu subteran curge sub Nil și are un debit mediu anual de șase ori mai mare (500 miliarde m³) decât al fluviului de suprafață. A fost descoperit în august 1958 cu ajutorul radiozotopilor.*

Pvăloaia Pavel, clasa a V-a B

SĂ COMUNICĂM!

Interviu cu domnul director al Școlii Gimnaziale Cornu Luncii, d-l profesor Iacob Petrișor

Reporter: Bună ziua, domnule director! Ne permiteți să vă luăm un interviu pentru revista *Clipa*?

D-l director: Desigur. Îmi face mare plăcere să discut cu voi.

Reporter: V-ați dorit din copilărie să fiți director?

D-l director: Sincer să fiu, niciodată nu m-am gândit că voi fi director.

Reporter: De ce ați ales să fiți profesor?

D-l director: În primul rând, îmi iubesc țara, iar de mic copil mi-am dorit să fiu profesor.

Reporter: Cum ați ajuns să fiți director al școlii din Cornu Luncii?

D-l director: Printr-un concurs organizat de Inspectoratul Școlar Județean Suceava, în martie 2007.

Reporter: Este dificil să conduceți o școală?

D-l director: Nu este dificil, dacă ai o echipă de colaboratori responsabili pentru că sarcinile pot fi împărțite și deciziile pot fi luate împreună cu colectivul didactic. Mereu am considerat că dacă faci un lucru cu plăcere, nu este dificil.

Reporter: Dacă ar fi să dați timpul înapoi, ați alege să fiți tot profesor?

D-l director: Da, aș alege să fiu tot profesor, deoarece iubesc această meserie pentru care m-am pregătit toată viața și pentru că iubesc copii.

Reporter: De ce ați ales să fiți profesor de istorie?

D-l director: Inițial, în clasa a XII-a de liceu, m-am orientat spre domeniul tehnic urmând să dau examen la Politehnică dar, în ultima clipă, mi-am schimbat opțiunea susținând examenul la Facultatea de istorie-geografie, în cadrul Universității „Ștefan cel Mare” Suceava, deoarece mi-au plăcut de mic copil istoria și geografia patriei.

Reporter: Ați avut un profesor preferat ca model?

D-l director: Modelul de profesor, care mi-a rămas întipărit în memorie, a fost profesorul universitar, Mihai Iacobescu, care mi-a insuflat dragostea față de neamul românesc.

Reporter: Ce vă nemulțumește la elevii de azi?

D-l director: Elevii de azi sunt aceiași ca elevii de ieri, însă schimbările din societate (Internetul) și problemele ivite în familia românească, i-au schimbat în dorința de a acumula cunoștințe și deprinderi solide, fiind și ei „victimele” unei societăți în plină globalizare.

Reporter: Dacă unul dintre noi ar dori să ajungă cadru didactic, ce sfaturi i-ați da?

D-l director: Sfaturi, în domeniul profesiei voastre viitoare, nu pot să vă dau, ci doar să vă orientez spre a înțelege rolul învățaturii, comportamentului în devenirea voastră viitoare. Totuși cred că cea mai frumoasă meserie din lume este aceea de profesor, deoarece el reușește „să șlefuiască” diamantul din voi.

Reporter: Ce fel de muzică preferați?

D-l director: Muzica populară și muzica clasică.

Reporter: Care a fost ultima carte citită?

D-l director: „*Frații Jderi*” de Mihail Sadoveanu, deoarece reîncep să citesc cărțile copilăriei.

Reporter: Dacă ați avea posibilitatea, în ce țară ați merge și de ce?

D-l director: În Franța, deoarece este o țară civilizată cu multe obiective turistice, o țară care a dat culturii universale valori spirituale de neegalat. Sunt mândru că printre aceștia au debutat și români precum C. Brâncuși, Emil Cioran, Eugen Ionesco, Mircea Eliade și mulți alții.

Reporter: Care este cel mai de preț lucru din viața dumneavoastră?

D-l director: Familia!

Reporter: Menționați care a fost bucuria deosebită, trăită în familie și pe plan profesional.

D-l director: În familie, când mi s-au născut cei doi copii și pe plan profesional, obținerea postului de director la o școală cu prestigiu, din județul Suceava.

Reporter: Vă mulțumim pentru interviul acordat și vă dorim multe satisfacții pe plan profesional și familial, în continuare.

D-l director: Cu multă plăcere!

Reporteri - Diana Apetrei și Croitoriu Sorina, clasa a VII-a A

Interviu cu elevul Ieremie Abel din clasa a VIII-a

Reporter: Bună ziua, Abel!

Abel: Bună, Marina!

Reporter: Vin din partea elevilor din clasa a VII-a A cu rugămintea să-mi acorzi câteva clipe. Am aflat, cu încântare, că ești elevul cel mai pregătit pentru Evaluarea Națională.

Ne poți spune cum ai reușit să-ți organizezi timpul de studiu? Cum ai reușit să ai cunoștințe temeinice la obiectele limba română și matematică?

Abel: Aș vrea să-ți spun, cu rușine, că una din marile probleme ale mele este organizarea timpului. Dacă aș putea să-mi organizez timpul mai bine, aș fi mult mai pregătit pentru testarea națională. Cunoștințele temeinice la obiectele de examen le am datorită cadrelor didactice, care m-au ajutat mult în pregătirea mea. Cel mai mult m-a ajutat Dumnezeu, dându-mi putere să învăț. M-a ajutat mult și mama, care petrece mult timp în rugăciune, nu uită niciodată să se roage pentru mine.

Reporter: Ce părere ai despre subiectele propuse la simularea din februarie? Ai avut emoții?

Abel: Subiectele la simulare, aș putea spune că au fost cam grele. Acest lucru mă determină să mă pregătesc mai bine pentru testarea națională. Emoții nu prea am avut, deoarece nu m-ar fi ajutat. Am încercat să-mi păstrez calmul.

Reporter: Care a fost cea mai grea parte a simulării?

Abel: Cea mai grea parte a simulării a fost partea de literatură, întotdeauna nu m-am descurcat prea bine, deși îmi place literatura.

Reporter: Consideri că toți colegii tăi sunt pregătiți temeinic, încât primul examen să nu fie un eșec? Ce sfaturi le poți da celor care încă sunt pesimiști?

Abel: Majoritatea colegilor mei nu sunt pregătiți, unii au cam pierdut firul lecțiilor. Un rezultat slab la Evaluarea Națională pentru puțini ar fi un eșec. Dacă unora nu le-a păsat de studiu în gimnaziu, nu văd de ce ar fi interesați de liceu. Probabil că acest eșec îl vor simți mai târziu în viață. Aș dori mult ca în acest semestru, colegii mei să încerce să se pregătească pentru Evaluarea Națională. Unii dintre ei sunt delăsători și ar însemna un miracol să poată învăța și recupera într-un semestru ceea ce n-au putut în patru ani, dar aceasta nu înseamnă că nu vor putea să învețe câteva noțiuni de bază pentru a lua un punct, două în plus față de nota de la simulare.

Reporter: În curând, vei fi absolvent. Ce frumos sună acest cuvânt când îl rostești cu responsabilitate! ... Dacă ai da timpul înapoi, la ce ore ai prefera să fii partener de activitate? Cărui profesor ai vrea să-i mulțumești?

Abel: Îmi este greu să mă gândesc la acest cuvânt, mai am mult de muncit până atunci. Știu că după ce voi termina clasa a VIII-a, îmi voi dori mult să particip la orele de muzică repetând împreună cu colegii colinde știind că nu voi mai avea parte de asemenea moment, să fiu din nou la ora de limba română, să aud cum doamna profesoară ne îndeamnă să învățăm. Aș dori să particip și la orele de tehnologie din clasa a V-a, când vroiam să mă fac designer, să particip la orele de biologie din clasa a VII-a, când doream să devin doctor neurochirurg. Aș putea înșira mult mai multe activități dar mă opresc doar la acestea. Aș dori să-i mulțumesc mult doamnei profesoare de limba română, deoarece mi-a dat sfaturi și m-a ajutat mult în pregătirea pentru Evaluarea Națională, olimpiadă și concursuri.

De asemenea, aș dori să-i mulțumesc domnului diriginte pentru sfaturile pe care mi le dă și încercă în orice fel să ne ajute.

Reporter: Transmite câteva gânduri colegilor din toată școala.

Abel: Gândindu-mă că va trebui să plec din această școală, îmi va fi greu să mă despart de colegi, mereu le voi duce dorul. Aceste gânduri sunt pentru colegi. Poate nu se cuvine să spun, dar acest interviu este un prilej de a-mi cere scuze colegilor, știind că uneori poate i-am supărat.

Reporter: Mulțumesc mult. Îți dorim succes ție și colegilor tăi.

Abel: Și eu mulțumesc mult pentru acest interviu. Doresc de asemenea „mult succes” elevilor clasei a VII-a A care de la început au pornit pe un drum bun.

Reporter - Carpiuc Marina, clasa a VII-a A

PRIETENIA ÎNTRE IERI ȘI AZI...

- ***Ce înseamnă „prietenia” pentru dumneavoastră?***

Profesor Maria Popescu - „Prietenia este un sentiment frumos, valoros, ce implică o anumită compatibilitate între persoane, interese comune, temperamente asemănătoare sau opuse.”

Profesor Acatrinei Irina Roxana - „Prietenia este o relație specială între două persoane. E foarte greu să găsești cuvintele potrivite prin care să cuprinzi complexitatea acestui sentiment.”

Butnariu Emanuel (clasa a V-a A) - „Cineva care rămâne cu mine la necaz și nevoie.”

Marina Carpiuc (clasa a VII-a A) - „Prietenia este un sentiment inexplicabil. Nu mi-aș putea imagina o lume fără prietenie. Să nu ai cui spune o vorbă bună sau un gând. Nu poți descrie ce înseamnă o prietenie și nu cred că este vreun om fără prieteni pe această lume.”

Croitriu Sorina (clasa a VII-a A) - „Pentru mine, prietenia este unul dintre cele mai frumoase sentimente trăite de o persoană, care se bucură de afecțiunea, devotamentul și încrederea cuiva.”

Cornea Ecaterina (clasa a VIII-a) - „Prietenia înseamnă un sentiment de atașare față de o persoană.”

- ***Pe ce credeți că se bazează, în special, acest sentiment?***

Profesor Maria Popescu - „Fără îndoială, într-o prietenie, pun mare preț pe sinceritate și dragoste necondiționată.”

Profesor Acatrinei Irina Roxana - „Prietenia se bazează pe încredere și sinceritate. În momente dificile din viață, îți dai seama de veridicitatea acestor sentimente.”

Butnariu Emanuel (clasa a V-a A) - „O prietenie se bazează pe respect și încredere.”

Marina Carpiuc (clasa a VII-a A) - „Acest sentiment se bazează pe sinceritate, toleranță și respect. Acestea sunt elementele unei prietenii de lungă durată.”

Croitriu Sorina (clasa a VII-a A) - „Acest sentiment se bazează pe încredere, respect și ajutor reciproc. Astăzi, însă, prietenia se bazează mai degrabă pe interes și din această cauză nu este durabilă.”

Cornea Ecaterina (clasa a VIII-a) - „Acest sentiment se bazează, în special, pe sinceritate și încredere.”

• ***Prin ce se deosebesc prietenii care se întemeiază azi de cele de pe vremea copilăriei dumneavoastră?***

Profesor Maria Popescu - „Consider că astăzi prietenii sunt mai instabile afectiv, voi elevii vă simțiți mai bine în „gașcă”. Pe drumul vieții, prietenia încheată la această vârstă, nu rămâne durabilă, fiindcă nu se bazează pe devotament reciproc, pe toleranță, onestitate, nu e privită ca o comoară a vieții și numai egalitatea menține sufletul unei prietenii. Nu uitați că e o mare mângâiere la vreme de restriște să te afli lângă cineva pe care să-l doară inima pentru tine.”

Profesor Acatrinei Irina Roxana - „Astăzi, încrederea este foarte des trădată. Încrederea stă la temelie oricărei prietenii și devenind firavă, prietenia se năruie treptat. Valorile materiale sunt astăzi criteriile ale unei prietenii, și mai puțin valorile morale, așa cum era cândva...”

PRIETENIA ȘI PRIETENII...

Alături de familie, prietenii sunt unele dintre cele mai importante persoane din viața noastră. Fără aceștia, lumea ar fi mult mai anostă. Practic, oamenii ar fi, unii pentru alții, niște străini. Prietenia este sentimentul care leagă două persoane care se consideră prieteni. Ea se formează dintr-un sentiment de simpatie, de respect și de stimă, unul față de altul. Fără acest sentiment, prietenia nu ar exista. Atunci când vorbim de prietenie, nu este suficient să vorbim de o singură parte care este prietenoasă. Dacă o persoană se dovedește a fi un bun prieten, este absolut necesar ca și cealaltă persoană să-i răspundă pe măsură. Dacă o persoană a trecut peste dorințele sale și a renunțat la tot ce făcea pentru a te ajuta, este obligatoriu ca și tu să fii pregătit să-i acorzi sprijinul tău, indiferent când cealaltă persoană ți-o cere.

Prietenia, ca orice sentiment, trebuie întreținută și dezvoltată. Nu este suficient să știi că cineva este prietenul tău. Mereu trebuie să-i dovedești celui alt devotamentul tău, aprecierea, simpatia și stima pe care i-o porți. Cu fiecare ocazie ivită, prietenii adevărați se întâlnesc, iar dacă a trecut o perioadă fără să se vadă, ei sunt nerăbdători să se întâlnească.

Ca și în alte situații din viața umană, nici în cazul prieteniei nu trebuie urmărită cantitatea, ci calitatea. Nu este important ca numărul prietenilor să fie cât mai mare, în schimb este importantă calitatea relației de prietenie. Un vechi proverb spune: „Prietenul la nevoie se cunoaște.” Atunci vom ști cu adevărat cine este prieten și cine ne este prieten doar cu numele.

Ștefănescu Alexandru
Clasa a VII-a B

Campanie initiata de www.sighet-online.ro

SĂ FIM CIVILIZAȚI!

DE ACASĂ LA ȘCOALĂ ȘI ÎNAPOI

A FI POLITICOS ÎNSEAMNĂ A FI NATURAL. POLITEȚEA NU TREBUIE SĂ FIE O MASCĂ, CI O TRĂSĂTURĂ DE CARACTER. POLITEȚEA ÎNSEAMNĂ: LIMBAJ, GEST, ATITUDINE PENTRU A RESPECTA PE CEILALȚI ȘI A TE RESPECTA PE TINE ÎNSUȚI.

Pe drum spre școală și înapoi, trebuie să dovedim cu toții că suntem educați. Educația și comportarea civilizată nu se dovedesc doar în curtea școlii, în sala de clasă, sub ochii doamnelor învățătoare sau a domnilor dirigenți, nu doar pe holul școlii. Ele sunt permanent „cartea noastră de vizită”.

Ce trebuie să știi? Citește cu atenție regulile de mai jos și aplică!

1. MERSUL PE JOS LA ȘCOALĂ

Indiferent unde locuiești, comportamentul trebuie să fie același

- Traversează pe la colțul străzii sau pe zebra, sau la lumina verde a semaforului, acolo unde există.
- Urmează indicațiile polițistului din intersecții.
- Nu merge și vorbești, în același timp, la celularul tău.
- Nu accepta, cu niciun chip, să fii dus cu mașina de un străin.

Trotuarele sunt adeseori aglomerate

- Nu mergeți câte cinci în linie. Mergeți câte unul sau cel mult câte doi.
- Păstrază sensul pe care merg și ceilalți.
- Ai grijă ca ghiozdanul pe care-l ții în spate să nu lovească vreun trecător.
- Dacă mergeți în grup, lasă loc și celui care vine din sens opus.

Drumurile rurale pot să nu aibă trotuare

- Pe șosea, mergi pe partea stângă, astfel încât să vezi mașinile care vin.
- Mergeți chiar pe lângă marginea drumului și în șir indian (unul în spatele celuilalt).

2. LA ȘCOALĂ, CU MAȘINA

Fie că ești în mașina tatălui tău, sau în alta, trebuie să-ți amintești regulile cerute de această situație.

- Dacă te urci în mașină, dar nu-ți poți pune imediat centura, atunci ... roagă pe cel care conduce să aștepte să te asiguri.
- Dacă nu mai ai timp pentru micul dejun și înhați în fugă un pachetel, atunci ... așteaptă să ajungi la școală pentru a mânca. Unii oameni au reguli stricte privind mâncatul în mașina lor, sau nu pot suporta anumite mirosuri. Pe de altă parte, vei rămâne cu ambalajul în mână, căci nu vei avea unde să-l pui.
- Dacă cel care conduce este un părinte de-al tău, iar pe locurile din spate colegii tăi fac zarvă mare, atunci ... roagă-i să înceteze, atrăgându-le atenția că cel ce este la volan trebuie să se poată concentra la condus.

Indiferent în mașina cui te afli, atunci când ajungi la școală, asigură-te că ți-ai luat ghiozdanul și ce mai era al tău și nu uita să mulțumești șoferului.

3.MERSUL CU MICROBUZUL ȘCOLII

Șoferii de pe microbuzele școlare au o mare responsabilitate. În fiecare zi au de transportat un număr mare de copii. Cel mai important lucru de care se preocupă este siguranța lor, dar trebuie să se îngrijească și de spațiul în care copiii petrec un anume timp. Atmosfera din microbuz are un impact major asupra felului în care elevii se vor simți în restul zilei și asta depinde de șoferul microbuzului.

Aceeași responsabilitate o au și copiii. De felul în care se comportă depind atât siguranța transportului, cât și atmosfera din microbuz. Chiar dacă șoferul pare indispus, zâmbește-i și urează-i „Bună dimineața” sau „Bună ziua” atunci când te urci. Un „Mulțumesc”, atunci când cobori, îi poate asigura o călătorie și mai plăcută la întoarcere. Urcă și coboară repede. Șoferul se străduiește să respecte orarul. Dacă și copiii respectă regulile, sunt cu toții în siguranță. Când copiii sunt prietenoși și politicoși, întreaga atmosferă devine mult mai plăcută.

Întotdeauna:

- Așteaptă semnul șoferului sau al profesorului însoțitor, atunci când urci sau cobori din microbuz, sau când traversezi strada.
- Strânge-ți lucrurile personale din timp, pentru a coborâ sau urca repede.
- Păstrează un ton scăzut al vocii. Zgomotele sau zarva pot distra atenția șoferului.
- Unde este cazul, pune-ți centura de siguranță.

Niciodată:

- Nu te hârjoni.
- Nu arunca obiecte.
- Nu umbla de colo-colo atunci când microbuzul se află în mers.
- Nu-l sâcâi pe șofer.

Prof. înv. primar: OANEA PARASCHIVA

CUGETAȚI...

- Lumea e o scară pe care trebuie să urcăm demni, numai șmecherii iau liftul... (dacă funcționează)...
- Spune-mi cu cine mergi și-ți voi spune dacă vin și eu!

NU SUNTEM

*Nu suntem ceea ce părem a fi
Și nici nimic din ce-am fi vrut să fim,
Dar fiindcă ne-am născut fără să știm
Rămânem oameni, căci așa suntem...
Și mai presus de toate, ne dorim
Oameni buni, civilizați și-adevărați
Am vrea să fim...*

Butnaru Daniel, clasa a VII-a A

Agresivitatea – expresie a unor perturbări în dezvoltarea copilului

Dezvoltarea personalității copilului poate fi presărată cu anumite perturbări de natură psihologică. Deși aceste simptome aparțin dezvoltării copilului, este o eroare să fie neglijate, căci pot persista chiar și atunci când circumstanțele apariției lor au dispărut. O expresie a acestor perturbări este și *agresivitatea*. Până la vârsta de 4 ani, aceasta este un mijloc fizic de exprimare a copilului. Copilul vorbește prost și-și folosește corpul atunci când nu este mulțumit: lovește, mușcă, zgârie, etc. Eroarea, care nu trebuie comisă, este de a-i răspunde *agresorului* în același mod. Dacă ea se produce, violența va deveni un mijloc de comunicare. Relațiile se vor desfășura sub forma *răzbunării* și a *pedepsei*.

Când copilul manifestă agresivitate, trebuie aplanată mai întâi situația și apoi i se va explica pentru a înțelege că nu se poate tolera acest lucru, exemplificându-i că adulții nu fac la fel: nu zgârie, nu lovesc, etc.

La vârsta școlară mică, părinții și cadrele didactice se confruntă adesea cu comportamentul agresiv al unor copii: în sala de clasă, prin curtea școlii, pe stradă, la joacă. Elucidarea cauzelor care determină apariția diverselor devieri de comportament este o condiție esențială desfășurării unei munci eficiente de educare a acestor copii.

Agresivitatea poate fi înăscută, poate avea la origine frustrarea, sau poate fi deprinsă de la cei din jur. O cauză frecventă o constituie carențele climatului familial, care privesc copilul de educație și afecțiune.

În cazul manifestărilor agresive nu trebuie să se recurgă în niciun caz la metode violente de „dresaj”, destinate a-l face pe copil să-i treacă doar „pofa” de a reîncepe. Ca efect, agresivitatea refulată riscă să se manifeste în alte moduri: refuzul copilului de a merge la școală, de a îndeplini diferite sarcini, etc.

Întotdeauna, factorii educaționali trebuie să găsească modalități adecvate, preîntâmpinând extinderea sau explozia violentă a acelor sentimente negative ale copilului. Uneori, dacă acesta este incorect pedepsit pentru purtarea sa agresivă, nu facem decât să-i amplificăm sentimentele sale negative, fiind capabil să comită acte mai grave. Discuțiile calme purtate cu copilul, explicațiile date, de care are nevoie pentru a-și înțelege greșeala, pot fi mijloc de descărcare a energiei sale negative.

Ca terapie împotriva manifestărilor negative la copii putem menționa: jocurile sportive sau practicarea unor sporturi, în general mișcarea în aer liber, relaxarea.

Așa cum am afirmat anterior, agresivitatea poate fi o reacție față de frustrare. Fiecare om care este împiedicat să-și îndeplinească o necesitate, un scop, un țel al său, devine frustrat. Reacția sa față de frustrare ia, de cele mai multe ori, forma agresivității. În general, la școală, acasă sau pe stradă, apar aproape zilnic situații frustrante pentru copil: acordarea unui calificativ nesatisfăcător dorințelor sale, interdicția de a ieși la joacă, etc. Pentru a preîntâmpina apariția acestui simptom, părinții trebuie să știe că au datoria să le impună copiilor, încă de când sunt mici, reguli pentru ceea ce au voie să facă și ce nu. Aceste reguli trebuie să fie clare și precise pentru copil, pentru a se putea adapta situațiilor create fără a simți frustrarea.

De multe ori, copiii imită comportamentul agresiv al părinților sau își pot însuși comportamentul agresiv al altor persoane din jur, din anturaj. Sentimentele negative acumulate de copil pot să se exteriorizeze, în anumite contexte, printr-un comportament negativ: impulsivitate, violență fizică și verbală, distrugeri și altele.

La unii școlari se întâlnesc atât impulsivitatea, cât și violența fizică și verbală. După cum noi, profesori și părinți, vom ști să rezolvăm aceste probleme, vom ajuta pe copil să învețe dintr-o astfel de

situație. Copilul trebuie să simtă durerea unor mustrări verbale, sau a unei alte pedepse, acordată în mod judicios, excluzând bătaia.

În ședințele cu părinții, profesorii trebuie să prezinte purtările agresive ale copiilor, pentru a fi cunoscute și pentru înțelegerea necesității intervenției în scopul eliminării acestor manifestări. Numai influența profesorilor asupra acestor copii nu este suficientă, oricât de mare ar fi strădania lor, dacă nu sunt îndeajuns sprijiniți și de părinți. Doar prin colaborarea cu familia putem contracara această atitudine negativă.

O altă cauză a manifestărilor negative ale copilului o constituie uneori imaturitatea sa mentală. Aceste aspecte trebuie depistate încă de la vârsta preșcolară. Educatoarele trebuie să cunoască îndeaproape comportamentul tuturor copiilor și să conlucreze mai mult cu familiile aceluia care au astfel de probleme. Uneori este foarte necesară intervenția psihologului sau chiar a psihiatrului. De multe ori, acești copii-problemă sunt trecuți cu vederea, datorită faptului că la grădiniță activitatea de bază este jocul și se prezintă în ciclul primar incapabili să-și inhibe impulsurile, având o conduită neadecvată față de alți copii și chiar față de învățător. Grav este că, unii părinți, deși sunt înștiințați de către cadrele didactice, manifestă dezinteres față de purtarea copilului, lăsând totul în grija și răspunderea profesorilor, a școlii.

Printre factorii care ar mai putea produce sau alimenta manifestările agresive ale copiilor sunt și televizorul, unele rețele de socializare, oboseala excesivă adunată de aceștia.

Unii părinți folosesc pedepse foarte aspre, iar alții folosesc recompense pentru corectarea manifestărilor negative ale copilului. Și unii și alții greșesc. În familie, copilul trebuie obișnuit de mic să se comporte frumos, fără să aștepte recompense, ori să poarte mereu frica pedepsei, iar la școală, cadrele didactice trebuie să găsească cele mai potrivite metode de educație, pentru a asigura o evoluție favorabilă fiecărui copil.

Munca de educare a copilului este frumoasă și oferă mari satisfacții, dar este destul de complexă și dificilă, deoarece implică dăruire spirituală, respect, foarte multă răbdare și perseverență din partea educatorilor: cadre didactice și părinți. Pentru atingerea scopului său – formarea omului în adevăratul sens al cuvântului – ea nu admite superficialitate și nici intermitențe.

Bibliografie:

Vincent Rose - *Cunoașterea copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2002

Prof. învă. primar: OANEA PARASCHIVA

FRUMUSEȚEA GESTULUI MĂRUNT ...sau lecții de viață

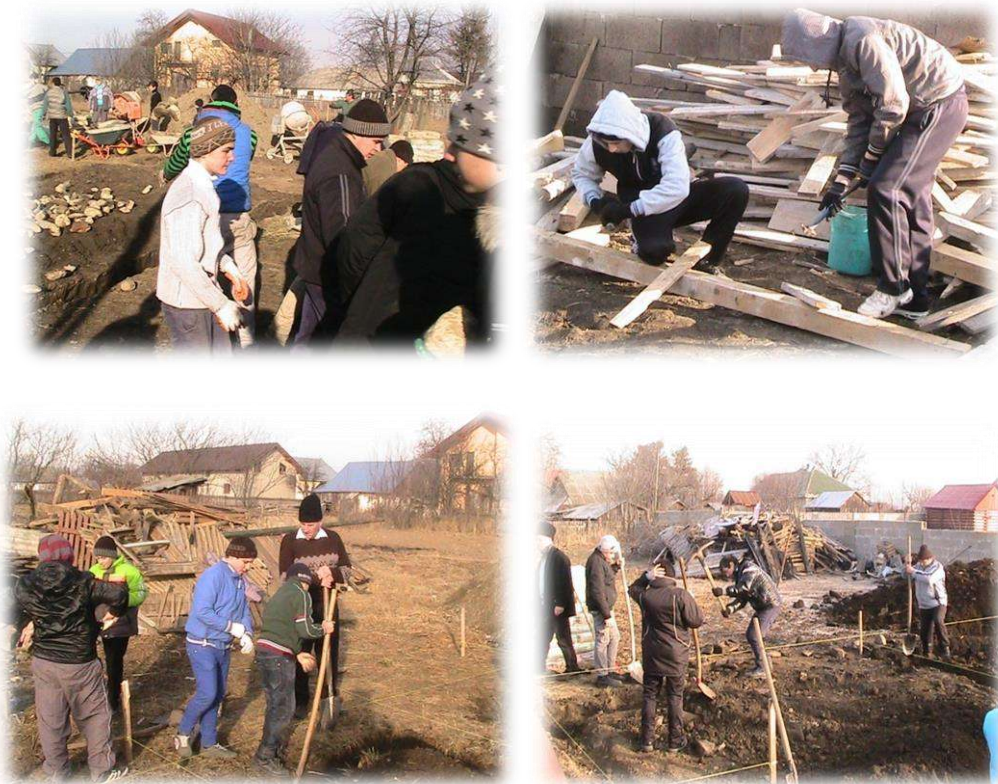
Nu suntem singuri pe lume. A fost sădită în firea noastră umană, dorința de a trăi alături de semenii, de a relaționa cu aceștia, de a ne ajuta reciproc. Pe tot parcursul vieții, învățăm cum să realizăm aceste lucruri cât mai bine, cum să ne facem utili și de ajutor celor din jur.

Cu acest scop s-au desfășurat numeroase activități educative - acțiuni de binefacere și întraajutorare – ce au antrenat elevii, părinții și profesorii din școala noastră.

În dorința de a lumina Crăciunul unor săteni nevoiași din comuna noastră, la sfârșitul lunii decembrie, preșcolarii și elevii ciclului primar și gimnazial au împărțit acestora pachete cu produse alimentare. Produsele au fost cumpărate din fondurile materiale strânse la nivelul fiecărei clase. Pachetele au fost împărțite celor mai nevoiași familii din satele Cornu Luncii, Dumbrava, Sasca Mică și Sasca Nouă.

În luna ianuarie, forța nemiloasă a focului a făcut din nou pagube în comuna Cornu Luncii. Însoțiți de domnii profesori, elevii claselor a VII-a și a VIII-a au ajutat familia încercată la curățarea locului și realizarea fundației noii locuințe.

Merită toată aprecierea noastră!

DIN ROADELE MUNCII NOASTRE

Elevii școlii noastre au participat cu interes la diverse concursuri și olimpiade școlare.

Rezultatele nu au întârziat să apară și le facem cunoscute tuturor, cu drag:

- **Olimpiada Națională a Sportului Școlar**

ȘAH –desfășurat la Școala „Mihail Sadoveanu” Fălticeni

MENȚIUNE – elevul BLANARIU PAUL, clasa a VIII-a

TENIS DE MASĂ – desfășurat la Colegiul Tehnic „Mihai Băcescu” Fălticeni

MENȚIUNE – elevul CORA MARIUS, clasa a VIII-a

CROS – elevele PĂVĂLOAIA MIHAELA, cl. a VII-a B și PĂVĂLOAIA MARIA, cl. a VIII-a s-au calificat la etapa județeană

- *Desfășurarea Proiectului educațional „FUGI ÎN CURTEA ȘCOLII” – elevii noștri vor participa la secțiunea STREET DANCE*

- **CANGURUL LINGVISTIC – LIMBA ENGLEZĂ** – au participat 20 de elevi din clasele VI-VIII (anii II, III și IV) de studiu. Cel mai mare punctaj a fost înregistrat de eleva DAMIAN SABINA, clasa a VI-a – 153,5p din 160p posibile.

Felicitări tuturor!

TEHNICA QUILLING

Cele mai cunoscute tehnici artistice de “modelare” a hârtiei sunt tehnica rulării hârtiei (Tehnica Quilling), practică în special de chinezi și tehnica plierii hârtiei (Tehnica origami), venită din Japonia. Ambele metode sunt vechi și ambele necesită răbdare, îndemânare și imaginație.

Tehnica Quilling este o formă de artă care implică utilizarea și rularea de benzi de hârtie și apoi lipirea acestora împreună pentru realizarea unor modele decorative excepționale.

Elevii clasei a IV-a, îndrumați de doamna învățătoare Rusu Parascheva, au realizat prin această tehnică felicitări cu ocazia zilelor de 1 și 8 martie.

Panoul cu minunatele lucrări ale elevilor au putut fi admirate în holul Primăriei comunei Cornu Luncii.

SĂ RÂDEM CU...

- - Mama nu mă lasă să țin câine în casă...
 - Dar tatăl tău?
 - Pe el îl lasă.
- Bunicul, întorcându-se acasă, este preluat din poartă de nepoțelul zâmbitor:
 - Gata bunicule, ți-am tăiat lemne să ai pentru toată iarna.
 - Dacă nu-mi tăiai toți prunii din livadă, aveam țiucă pentru toată viața!
- - Vecină, motanul dumitale mi-a mâncat azi papagalul!
 - Bine că îmi spuseși, atunci azi nu îi mai dau de mâncare!
- - Grozav! Aș vrea să zbor pe Lună în timpul tezelor!
 - De ce?
 - Acolo orice materie este de 6 ori mai ușoară!
- - Alo, Vladimir?
 - Da.
 - Îți amintești ce ne-a dat ieri la matematică?
 - Câte un 3.

- - Chiar credeți că meritam eu să-mi puneți nota 1, domnule profesor?
 - Ce să fac, dacă alta mai mică nu există?

*Culese de elevul **Zimbru Laurențiu**, clasa a VII-a A*

- - Domnule diriginte, ați pedepsi pe cineva dacă nu a făcut tema?
 - Sigur că nu.
 - Mă bucur să aud această asigurare pentru că nu mi-am făcut tema.
- - Ionele, ți-am citit compunerea. Este expresivă, dar ai scris exact ca George, colegul tău de bancă. Ce concluzie să trag?
 - Că și a lui e expresivă!
- - Cred că notele pe care le-ai primit la matematică cer o bătaie zdravănă.
 - Nu te sfătuiesc s-o faci, tăticule, profu de mate e campion la karate.
- *Elevii scriu de zor la ora de Educație tehnologică, la tema „Ce aș face dacă aș fi patron?” Unul singur stă cu mâinile la piept și meditează.*
 - *Marinescule, tu nu scrii?*
 - *Nu pot, domnule profesor, nu mi-a sosit încă secretara.*

*Culese de elevii **Bistrician Gabriel și Ștefănescu Alexandru**, clasa a VII-a B*

Așteptăm, în continuare, cu mult interes gândurile voastre așternute pe hârtie.

Vă rugăm să vă adresați doamnelor învățătoare și domnilor profesori din colectivul de redacție. Pe cât posibil, încercați ca materialele voastre să se încadreze în rubricile propuse.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

*Ieremie Abel Lucian, clasa a VIII-a
Ștefănescu Alexandru, clasa a VII-a B
Croitoriu Sorina Ionela, clasa a VII-a A
Oniga Maria, clasa a VI-a
Popa Petronela, clasa a IV-a*

COORDONATORI:

*Director, prof. Iacob Petrișor
Prof. Popescu Maria
Prof. Acatrinei Irina Roxana
Prof. Înv.primar Oanea Paraschiva*

COLABORATORI: Înv. Aștirbei Elena

*Înv. Rusu Parascheva
Prof. Acatrinei Gheorghe
Prof. Munteanu Georgeta
Prof. Ilisei Vasilica
Prof. Sveduneac Mirela*

TEHNOREDACTARE: Prof. Acatrinei Irina Roxana

Mulțumiri celor care au contribuit la publicarea acestui număr:

- SC RAITAR SASCA NOUĂ – Administrator Ing. FLOREA GRIGORE
- SC ANDRIOLI SRL MĂLINI – Administrator AGAPE DUMITRU
- TARRA PLAST CORNU LUNCII – Administrator RUSU PETRU
- SC UNICORA CORNU LUNCII – Administrator CORA GABRIEL
 - BCR, sucursala FĂLTICENI
- SC ALEXIRIS CORNU LUNCII – Administrator UNGUREANU ALEXANDRU
- C.M.I. CORNU LUNCII *Atelierul de zâmbete* – Dr. NEMȚOI ALEXANDRU
 - AF CHIPĂRUȚ ELENA ȘI VASILE